

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

CRĂCIUNUL ESTE PENTRU COPII

Călăuziți de un copil

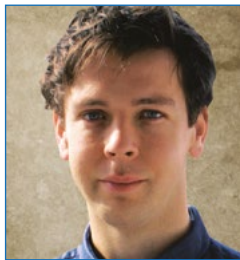
Nopti liniștite

Cum să îți
reîncarci bateriile

Bomboana de Crăciun

Și adevărata
dulceață a sezonului

NOTA EDITORULUI PRINȚUL PĂCII

Uneori simt că lumea devine din ce în ce mai întunecată și mai rece. Când apune soarele întotdeauna cauți câteva raze de speranță.

Această speranță este aici.

Cu două mii de ani în urmă, deasupra orașului Betleem, a strălucit o stea nouă, iar îngerii au anunțat un grup de păstori: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astăzi, în cetatea lui David, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul”.¹ În acea noapte specială Dumnezeu ne-a dat cel mai mare dar pe care îl poate dăruia cineva – pe Fiul Său, Iisus.

Deși Iisus a venit în lume ca un bebeluș micuț, a adus cu El toate darurile minunate de la Dumnezeu. Pe măsură ce a crescut ne-a dăruit, pe rând, aceste daruri, învățându-ne să-L iubim pe Dumnezeu și să ne iubim unul pe altul. Iar când a murit pentru noi, ne-a dăruit darul suprem – promisiunea vieții veșnice cu El în Rai.

Iisus dorește să trăiască în inimile tuturor, de pretutindeni. El vede descurajarea, chinul și durerea celor cu inima grea. El îi vede pe cei slabi, pe cei bolnavi și pe cei oboșiți. El îi vede pe cei ce se chinuiesc cu regrete despre trecut și cu teamă pentru viitor. El îi vede pe cei persecutați și chinuți de război, cei cărora li s-a luat orice speranță și șansa corectă la viață. El ne aude toate tânguielile și își întinde mâna către noi cu dragoste. „Să nu vi se tulbure inima”, ne spune El. „Aveți încredere în Dumnezeu și aveți credință în Mine”.² „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”.³

Să aveți un Crăciun minunat, tu și cei dragi ție, învăluit în grija și dragostea lui Dumnezeu.

Samuel Keating
Editor executiv

1. Luca 2:10-11
2. Ioan 14:1
3. Ioan 16:33

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2017 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-203-X

DE DINA ELLENS

LUMINA CRĂCIUNULUI

Eram împreună cu niște prieteni în sufrageria plină de decorațiuni de Crăciun. Pe măsuta de servit aveam gustărele, iar noi cântam colinde împreună. Ce putea fi mai tipic?

Însă eu trăiam în Asia de sud-est, eram înconjurată de prieteni locali și urma să cânt „O noapte preasfințită” într-o limbă necunoscută mie. Privind în jur m-am gândit repede la fiecare dintre cei prezenți.

Susy se convertise de la budism. Lucrul acesta provocase un scandal în familia ei tradițională; însă cu trecerea anilor ea a reușit, cu răbdare, să îi convertească și pe ceilalți la creștinism.

Nining și soțul ei fuseseră agnostici când s-au căsătorit. Însă Iisus a început să lucreze în inima lui Nining, iar acum ea merge la biserică în fiecare duminică – dar stă singură, fiindcă niciunul din membrii familiei ei nu este creștin. Rugăciunea lui Nining este ca soțul și fii ei să fie cândva alături de ea.

Părinții lui Hanna fuseseră atești pe vremea când trăiau în China comunistă, însă au ajuns să-L cunoască pe Iisus după ce au emigrat. După 30 de ani de căsnicie, ei s-au hotărât recent să-și reînnoiască jurămintele în biserică, în prezența copiilor lor. A fost pentru întreaga ei familie o celebrare plină de bucurie a credinței.

Privind în jur m-am gândit la drumul lung pe care l-au parcurs fiecare dintre prietenii mei ca să ajungă unde sunt acum, să stăm împreună și să cântăm colinde. Însă mai era ceva ce nu știam. După ce am terminat de cântat „O noapte preasfințită”, unul dintre prieteni ne spuse:

„Au fost amenințări cu bombă pentru toate bisericile creștine din oraș. Suntem așa de bucuroși că putem fi aici în seara asta”.

M-am uitat la prietenii mei și m-am minunat de dragostea lor și de devoțiunea lor hotărâtă, în ciuda tuturor greutăților. Uneori stau și mă întreb, oare ce le rezervă viitorul creștinilor care nu își pot trăi liber credința? Însă în seara asta toate temerile mele s-au spulberat când mi-a venit în minte un gând: *Atâta timp cât steaua Crăciunului va străluci puternic în inimile noastre, iar noi, cei care îl iubim pe Iisus, ne adunăm să-I sărbătorim nașterea, lumina Crăciunului va străluci puternic și va lumina calea întoarcerii Sale.*

DINA ELLENS A FOST PROFESOARĂ ÎN ASIA DE SUD-EST TIMP DE 25 DE ANI. DEȘI ACUM ESTE PENSIONARĂ, EA A RĂMAS ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ ȘI ÎN PASIUNEA EI DE A SCRIE.

Verva sau ardoarea Crăciunului?

DE VIRGINIA BRAND BERG, ADAPTAT

Cu câțiva ani în urmă, de Crăciun, stăteam la ușa unui magazin și admiram o scenă de Crăciun, foarte frumos aranjată. Atunci au trecut pe acolo grăbite o mămică cu o fetiță de mână. Observând decorul, fetița o trase pe mamă de mână și exclamă: „Mami! Mami! Lasă-mă, te rog, să mă uit puțin la Iisus!” Însă mama îi răspunse cu o voce oboșită că nu au făcut nici măcar jumătate din cumpărăturile de Crăciun deci, nu se pot opri. Așa că au mers mai departe, mama trăgând-o pe fetița dezamăgită de mână.

Mult timp după aceea, cuvintele fetiței și-au găsit ecou în sufletul meu: „Lasă-mă, te rog, să mă uit puțin la

Iisus”. M-am gândit și la mine și la timpul pe care l-am petrecut atunci, de Crăciun, în vârtoarea vieții care își accelerează și mai mult ritmul în sezonul cumpărăturilor. Câte minute am petrecut, oare, la cumpărături, sau pregătind mâncarea și ornamentele, și câte minute am petrecut cu Acela a cărui naștere și viață este, de fapt, motivul pentru această sărbătoare?

Iisus este întotdeauna foarte aproape de noi. El este „la dreapta noastră” și „mai apropiat decât un frate”.¹ Lui îi putem vorbi liber. Nașterea Sa este esența Crăciunului. Darurile Sale pentru noi toți – pacea, dragostea și fericirea inimii – sunt ingredientele

1. Psalmul 16:8;
Proverbe 18:24
2. Matei 11:28-30
3. Vezi Ioan 10:10.
4. Romani 5:1

esențiale pentru un Crăciun magic. El ne întinde aceste daruri și ne spune: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre”.² Însă nu vom putea beneficia niciodată de acestea dacă dăm înainte, cu lista nesfârșită de cumpărături în mână, prea ocupați să ne oprim și să observăm că El este lângă noi.

Există o vorbă veche care spune: „Roua nu se așează atunci când este furtună”. Tot așa nici noi nu vom trăi plăcerea și bucuria timpului petrecut cu Iisus dacă suntem mereu într-o goană nebună după realizări. Iar roua Raiului și binecuvântările Crăciunului nu vor cădea line peste inimile și viețile noastre decât atunci când ne vom opri pentru câteva minute și, în liniște, ne vom gândi la El. Fără El este ca și cum renunțăm de bună voie la singura bucurie adevărată și de durată și la singura dragoste perfectă pe care am putea-o trăi și am putea-o împărtăși cu alții în viața aceasta.

De ce nu ne-am bucura cu adevărat de ceea ce înseamnă cu adevărat Crăciunul? De ce nu am tăia câte ceva de pe lista de îndatoriri ca să ne bucurăm de ceea ce este frumos? Evenimentul Crăciunului este împresurat cu atât de multe lucruri minunate și frumoase de văzut. Ar fi păcat să le pierdem pentru că ne aglomerăm Crăciunul cu o mulțime de alte lucruri mai puțin folositoare – să împachetăm una și alta, să

ne grăbim să mai terminăm una-alta, să gătim atâtea feluri de mâncare. Iar dacă nu ne oprim să ne bucurăm de Crăciun, viteza care ne propulsează ne va face să trecem și peste Anul Nou, ca apoi să oftăm „Abia am supraviețuit Crăciunului!”

Iisus a venit ca să ne binecuvânteze viețile. Iată motivul pentru care avem Crăciunul! El a spus că a venit ca să ne aducă viața și ca să o avem din abundență.³ Iar apostolul Pavel ne spune: „Avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos”.⁴ N-ar trebui ca pacea și viața, în plinătatea lor, să ne ocolească. Ne-au fost date ca să ne bucurăm de ele, cu ocazia acestui Crăciun dacă îi dăm lui Iisus o șansă în viețile noastre și un loc în inimile noastre.

Să petrecem deci câteva minute cu Iisus. Esența Crăciunului este în El. Eu sper ca anul acesta sărbătorirea nașterii Sale să ne atingă inimile într-un fel nou. Să învățăm mai multe despre darurile pe care El ni le-a dat de Crăciun cu atâtea timp în urmă. Să fim o parte activă a Crăciunului, asemenea Lui. Să ne oprim și să privim către Iisus.

VIRGINIA BRAND BERG (1886-1968) A FOST EVANGHELISTĂ AMERICANĂ ȘI AUTOARE. CITEȘTE MAI MULTE DESPRE VIAȚA ȘI MUNCA EI PE [HTTP://VIRGINIABRANDTBERG.ORG](http://virginiabrandtberg.org).

Când cântecul îngerilor a încetat,
Când steaua de pe cer a plecat,
Când regii și prinții sunt la casa lor,
Când păstorii își văd iar de turma lor,
Atunci începe munca Crăciunului:
De a-i găsi pe cei pierduți,
De a-i vindeca pe cei descurajați,
De a-i hrăni pe cei infometați,
De a-i elibera pe cei împovărați,

De a clădi națiunile,
De a aplana conflictele,
De a crea puțină muzică din suflet
Și de a radia Lumina lui Hristos,
În fiecare zi, în orice fel, în tot ceea ce facem și
în tot ceea ce spunem.
Atunci începe munca Crăciunului.

– Howard Thurman (1899-1981)

Calea spre Crăciun trece printr-o poartă veche... Este o poartă micuță, ca pentru un copil, și are o parolă: „Pace pe pământ pentru oamenii de bună credință”. Să fii și tu de Crăciun, din nou, precum un copilaș și să intri în Împărăția Sa.

– Angelo Patri (1876-1965)

LUMINA NEPIERITOARE

DE ARIANA KEATING

De Crăciun, pe când aveam șase ani, am învățat o poezie intitulată „Acolo unde s-a născut Iisus”. Poezia vorbea despre trei băieți care s-au dus să-L vadă pe Iisus. Unul era orb, altul era mut, iar celălalt era șchiop. În ciuda neputințelor lor, băieții s-au ajutat unul pe altul și au ajuns la staulul unde s-a născut Iisus. Atunci Dumnezeu le-a dat un cadou de Crăciun mai deosebit – i-a vindecat.

Îmi imaginez că acei trei băieți erau de vârsta mea și mă bucuram că fuseseră vindecați în aceea noapte specială. Acum mă gândesc și la toți ceilalți oameni a căror vieți au fost schimbate de nașterea lui Iisus.

Odată, un bărbat călătorea pe drumul spre Betleem, trăgând de funie un măgar pe care călărea soția lui, care era însărcinată. Cu nouă luni în urmă viața lui luase o întorsătură neașteptată, care, la momentul acela, părea spre rău, însă a avut și o undă de speranță, căci într-un vis i se promisese că totul va fi bine. El s-a bazat pe acea promisiune; a sperat, s-a rugat și a așteptat cu răbdare. În acea primă noapte de Crăciun toate temerile lui s-au spulberat. Cu Pruncul odihnindu-se în iesle, sufletul îngrijorat al lui Iosif și-a găsit pacea.

Pe dealurile din preajma Betleemului, un păstor

umil stătea de strajă la oi. Viața era grea. Avea de plătit taxe și o familie de întreținut. Țara era ocupată de o putere străină, iar el tânjea după ziua în care să poată fi liber. La lumina stelelor, el se rugă pentru o soluție la problemele sale. În acea noapte, rugăciunile lui și-au găsit răspunsul și, privind Pruncul dormind în iesle, a știut că Dumnezeu va avea grijă de toate. Lumina a strălucit în viața lui.

Un înțelept, din dorința de a afla adevărul și scopul vieții, a urmărit mult timp cerul nopții. În ciuda cunoștințelor și bogățiilor sale, el tânjea după mai mult. Răspunsul a venit prin apariția pe cer a unei noi stele, care a vestit nașterea Mântuitorului și care l-a călăuzit la locul unde se afla acesta.

Există și astăzi oameni care mai caută adevărul și pacea. Pentru fiecare dintre ei răspunsul este același ca și pentru cei din acea noapte, de demult, în Betleem. Aceași dragoste, care le-a atins inimile cu două mii de ani în urmă, poate atinge și inimile celor care încă mai caută astăzi.

ARIANA KEATING ESTE ÎNVĂȚĂTOARE ÎN
THAILANDA.

ÎNAINTE DE CRĂCIUN

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

Evanghelia după Ioan nu spune povestea nașterii lui Iisus, însă ne spune ce s-a întâmplat înainte de povestea nașterii. Această Evanghelie ne duce la începuturi, înainte de existența lumii noastre și ne spune ceva despre Mântuitorul nostru, ceva valabil înainte de nașterea Lui pământească în Betleem, cu două mii de ani în urmă.

Povestea începe așa: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El”.¹

Această Evanghelie începe prin a ne spune că înainte să fie creat ceva, exista *Cuvântul*, care era *cu* Dumnezeu și *era* Dumnezeu. Ioan privește înainte de crearea universului, înainte ca timpul să existe, și ne spune că, *Cuvântul* era preexistent. Cuvintele de deschidere ale acestei Evanghelii repetă primele cuvinte din Biblie din Geneza: „La început...”² Aceasta spune că, Cuvântul a existat înaintea Creației și că este etern, că nu a fost perioadă în care Cuvântul să nu fi existat. Cuvântul nu a fost parte a ceea ce a fost creat, ceea ce înseamnă că Cuvântul este mai presus de toate lucrurile care au fost create.

Ni se spune: „Cuvântul era cu Dumnezeu”, iar apoi se repetă „El era la început cu Dumnezeu”. Se subliniază aici faptul că Cuvântul era în legătură foarte

strânsă cu Dumnezeu. Această legătură face ca cei doi aproape să coincidă, lucru exprimat și în propoziția „și Cuvântul era Dumnezeu”. Orice s-ar putea spune despre Dumnezeu se poate spune și despre Cuvânt.

Acesta este lucrul pe care îl sărbătorim de Crăciun – faptul că, Cuvântul, care era cu Dumnezeu chiar înainte de creație, care trăia în relație apropiată cu Tatăl Său, care a participat la crearea tuturor lucrurilor, care există în Sine și care este Dumnezeu Fiul, El s-a născut ca ființă umană și a trăit printre oameni.

Tot ceea ce a făcut Iisus cât a fost pe pământ – cuvintele pe care le-a rostit, pildele pe care le-a spus, interacțiunea pe care a avut-o cu oamenii, confruntările pe care le-a avut cu liderii religioși ai vremii, miracolele pe care le-a făcut – toate acestea demonstrează iubirea Tatălui Său, grija și preocuparea Sa pentru umanitate. Prin Cuvântul încarnat, Iisus, noi ajungem să Îl înțelegem mai în profunzime pe Dumnezeu, precum și dorința Lui de a se împăca cu umanitatea. De Crăciun noi sărbătorim faptul că Dumnezeu a intrat în lumea noastră cu scopul de a face posibil ca noi să trăim cu El în eternitate.

Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi! Ce lucru minunat de sărbătorit.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ.

1. Ioan 1:1-3

2. Geneza 1:1

DE NYX MARTINEZ

Un adevărat pom de Crăciun

Noi, copiii, ne dorisem întotdeauna un pom de Crăciun adevărat – din acela înalt, împodobit cu fel și fel de podoabe, așa cum văzusem la alte familii. Voiam să aibă luminițe cu muzică, beteală argintie și globuri de sticlă atârinate de crengile acoperite de zăpadă artificială. Și, bineînțeles, dedesubt ne doream să fie un morman de cadouri.

Însă luna decembrie a venit din nou, iar sufrageria noastră era tot goală. Ornamentele noi de Crăciun erau mult prea scumpe pentru o familie mare de misionari ca a noastră. Așa că mama a adus cutiile din beci și a reparat toate podoabele din anii trecuți, încât acestea arătau ca noi. Apoi s-a apucat să ne facă ciorăpei roșii pentru cadouri, din carton roșu lucios împodobit cu vată. Surorile mele mai mici au ajutat la decupat și la lipit. Erau doisprezece ciorăpei – câte unul pentru fiecare dintre noi, copiii – iar mama i-a agățat unul lângă altul de-a lungul balustradei. Cei doi frați ai mei au reușit să reînsuflă luminițele și le-au atârnat pe verandă.

Pentru a recrea scena nașterii Domnului, am făcut figurine din lut pe care le-am copt în cuptor și le-am pictat. Cineva ne-a dat un set de trei îngeași care se

potriveau de minune, până când noi, copiii – mutându-i mereu de colo-colo ca să le găsim locul perfect – l-am răsturnat pe unul și și-a pierdut capul.

Apoi, într-o seară, tata a venit acasă și ne-a dat de știre că a cumpărat un pom de Crăciun. Curioși și nerăbdători, ne-am strâns cu toții în sufragerie să-l vedem. În sfârșit, un brad adevărat!

– Nu-i așa că-i nemaipomenit? Tata era mereu plin de entuziasm.

Ce ne adusese era, de fapt, un model de brad, din papier mâché, de vreo treizeci de centimetri.

– Țsta e bradul???

Alte priviri întristate pe doisprezece fețe.

– Ce prăpădit e!

– Arată cam ciudat!

– Tată, ăsta nu e brad adevărat!

– Cum adică? Sigur că e brad, puiule! E super, nu-i așa?

Tata spera ca entuziasmul lui să se molipsească:

– Uite, spuse el, am adus și un ren!

Cu multă emfază ne-a făcut cunoștință și cu animalul – și el făcut tot din ziare vechi.

Așa e tata: chiar dacă nu are bani, întotdeauna

DRAGOSTEA A VENIT DE CRĂCIUN

Extras din mesajul regal de Crăciun 2016 al Reginei Elisabeta a II-a

De Crăciun atenția noastră este atrasă de nașterea unui bebeluș cu două mii de ani în urmă. A avut cel mai umil început, iar părinții Lui, Iosif și Maria, nu se considerau a fi oameni importanți.

Iisus Hristos a trăit o mare parte din viața Sa în condiții obscure și nu a călătorit mult. A fost vorbit de rău și respins de mulți, deși nu a făcut nimic rău. Și totuși, acum miliarde de oameni Îi urmează învățăturile și găsesc în El lumina călăuzitoare pentru viețile lor. Eu sunt unul dintre ei, deoarece exemplul lui Hristos m-a ajutat să văd valoarea lucrurilor mici făcute cu multă dragoste.

Mesajul de Crăciun ne amintește că inspirația este un dar care este atât dăruit cât și primit în același timp, și că dragostea începe cu puțin, dar întotdeauna crește.

Încearcă să îi ajute pe cei care au și mai puțin, cum-părând mărunțișurile pe care aceștia le au de vânzare. Fiind pastorul creștin al Institutului național de corecție din Filipine, tata a reușit să strângă multe asemenea mărunțișuri. Anul trecut ne-a adus o navă de război sculptată meticolos care ne-a împodobit biblioteca până când frații mei au hotărât că e bună de luptă. Cu un an înainte am avut casa plină de sticle în care fuseseră asamblate figurine în miniatură – colibe asiatice construite pe stâlpi, omuleți din bețe de chibrit, palmieri pe malul oceanului etc.

Frații mei strângeau ziare și reviste vechi pentru deținuții meșteșugari, iar eu și surorile mele vindeam felicitările de Crăciun făcute de mână de ei. Banii astfel câștigați erau pentru familiile lor.

Iar acum: un pom „adevărat” de Crăciun.

– Cred că l-am putea aranja cumva, sugera sora mea.

L-am așezat pe măsua de telefon, care părea chiar puțin cam mare pentru el. Mama a decupat podoabe din carton – steluțe, clopoței și bastonașe. Lipiciul cu sclipici l-a făcut să strălucească cât de cât. Eu mi-am amintit de doi porumbei de plastic decorați cu firioare de mătase pe care îi cumpărasem mai demult, așa că i-am pus și pe ei. Am atârnat apoi luminițele, care licăreau discret deasupra lui Iosif, Maria și Iisus și deasupra celor doi îngerași și jumătate.

Crăciunul veni și în căsuța noastră veselă și n-am să-l uit niciodată. Țin minte că anul acela fusese un an foarte greu pentru noi, dar și unul dintre cei mai memorabili.

Nu am reușit să ne cumpărăm un brad adevărat. În schimb, ne-am luat unul care simboliza cu adevărat dragostea din familia noastră. Casa noastră n-a fost niciodată împodobită cu podoabe scumpe, însă a răsunat totdeauna de râsetele copiilor fericiți și de colindele pline de semnificație ale Crăciunului. Moș Crăciun nu și-a găsit niciodată locul printre noi, în schimb i-am surprins pe părinți sărutându-se lângă brad. Cât despre cadouri, părinții noștri ne-au oferit ceea ce toți banii din lume nu pot cumpăra.

Am trăit multe momente fericite împreună. Părinții ne-au învățat că de Crăciun trebuie să dăruim din inimă celor din jur și că aceeași dragoste altruistă trebuie să ne însuflețească nu numai de Crăciun, ci și în tot restul anului – asemenea unui brad adevărat, care rămâne mereu verde.

NĂSCUTĂ ÎN MANILA ÎN 1981, NIKKI „NYX” MARTINEZ ESTE ARTISTĂ MULTIMEDIA ȘI SCRIITOARE. URMĂREȘTE MUNCA ȘI CĂLĂTORIILE EI PE WWW.NYXMARTINEZ.COM.

CRĂCIUNUL ESTE PENTRU COPII

DE GABRIEL GARCÍA V.

Inima Crăciunului este Copilul din Betleem, care s-a născut în această lume, de multe ori rece și ostilă, ca să ne încălzească cu dragostea Tatălui Său ceresc. Cu un copil s-a început sărbătorirea Crăciunului și copiii sunt cei care continuă să țină vie această sărbătoare în felul lor aparte.

Adulții știu asta. Crăciunul readuce în noi inocența copilăriei, devenim mai tandri, iar inimile noastre bat mai tare cu entuziasmul copilăresc – cu colindele, luminile, darurile, simbolismul și gesturile sărbătorești. Noi asociem Crăciunul cu copiii și în fiecare an ne place să ne reamintim de bucuria lor simplă.

Într-o seară de decembrie, în mijlocul agitației de Crăciun, eu și soția ne întorceam acasă după o zi lungă și obositoare. Eram nemulțumit, nu doar de îngrămădeala din autobuz, dar și de nostalgia unor Crăciunuri mai călduroase, cu mai puțin comercialism și mai multă muzică.

Mă gândeam la lucrurile acestea și la altele, când

urcă în autobuz o familie cu copii mici. Copiii erau vioi, un lucru bun într-o noapte mohorătă, însă ceva mai bun avea să urmeze. Dintr-o dată am auzit un *pa rum pum pum pum!* La început am crezut că erau tot gândurile mele, dar nu – erau copiii care se cuseră în autobuz. Începuseră să cânte colindul „Micul toboșar”. Fără să fie încurajați de părinți, cei doi începuseră să cânte cu înflăcărare:

Vino acum, mi-au zis

Pa rum, pum, pum, pum

Un rege nou-născut să vezi

Pa rum, pum, pum, pum

Cele mai bune daruri i-am adus

Pa rum, pum, pum, pum

Și la picioare i le-am pus

Pa rum, pum, pum, pum

Rum, pum, pum, pum

Rum, pum, pum, pum.¹

Câteva zile mai târziu eram într-un oraș de coastă, unde mergem în fiecare an să aducem bucurie, cadouri și mesajul lui Hristos de Crăciun. După o zi plină de activități eram în casa unui prieten drag care ne primește întotdeauna cu brațele deschise și cu ceai pe masă. Însă în acea seară oboseala zilei ne-a copleșit pe toți. Nici noi nu mai aveam energie fizică, nici gazdele noastre, care erau oboșiți după o zi lungă de muncă. Cum le vom aduce bucuria Crăciunului acestor inimi

1. Little Drummer Boy(Micul toboșar); versuri: Katherine K. Davis, muzica: un colind tradițional ceh
2. Jesus Come into my Heart(lisus vino în inima mea); muzica și versurile: Cathy Gehr, Michael Gilligan
3. Away in a Manger(Departe, într-o iesle); muzica: James R. Murray, William J. Kirkpatrick, versurile: necunoscut

obosite? Cineva a început să cânte o colindă cu chitara și toți ne-am alăturat. Asta ne-a trezit puțin, dar nu suficient.

Dar cine ne-a ridicat moralul? Un copilăș. Noi îi explicasem lui Franco – copilășul de patru ani al casei – că cel mai bun lucru de Crăciun nu era să *deschizi cadouri*, ci să *îți deschizi inima*. Deci când am început să cântăm „Iisus vino în inima mea”, vocea lui Franco a răsunat peste toate celelalte. Pronunța cuvintele cu atâta patos în timp ce cânta și era foarte atent la semnificația acestui mesaj puternic:

*Iisus vino în inima mea,
Umple-mă cu dragostea Ta.
Hai copii, acum, cu toții să cântăm,
Pe Iisus să Îl chemăm.²*

Dintr-o dată ne-am trezit cu toții ca să fim martorii unui adevărat miracol de Crăciun – Hristos născut în inima unui copilăș credincios.

Iar ultimul eveniment a avut loc în ultima zi a vizitei noastre, când vreo douăzeci de copii erau adunați pentru jocuri și premii. După ce au alergat gălăgioși și fericiți în sus și în jos în concursuri, veni și momentul pentru povestea primului Crăciun – dar ar fi ascultat ei oare liniștiți? Spre surprinderea noastră, s-au așezat

pe jos în semicerc în fața noastră, cu partiturile cântecelor în mâinile lor transpirate și cu concentrare și solemnitate au căutat colindele potrivite și au început să cânte împreună cu noi. Noi și părinții lor am fost uimiți de manifestarea lor de venerație, deși simplă și copilărească. Pentru o clipă parcă am văzut chiar atmosfera și staulul din noaptea primului Crăciun:

*Departa, într-o iesle, fără un pătuț,
Își odihnea capul Domnul Iisus micuț.
De sus priveau steluțele strălucind,
Pe Domnul Iisus Îl vedeau dormind.*

*Fii lângă mine, Doamne, te rog să stai,
Aproape de mine și dragostea Ta să-mi dai.
Binecuvântează copiii cu grija Ta
Și pregătește-ne să trăim cu tine în Rai.³*

Hristos își manifestă prezența în fiecare copil care serbează nașterea Lui. Fie ca El să atingă și viața și casa ta în perioada acestui Crăciun.

GABRIEL GARCÍA V. ESTE EDITORUL EDIȚIEI ÎN LIMBA SPANIOLĂ A REVISTEI ACTIVATED (DUPĂ CARE SE TRADUCE REVISTA CONTACTS) ȘI MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE.

BOMBOANA DE CRĂCIUN

DE CONNIE CALLENDER LINDSAY

Crăciunul se apropia, iar eu mă gândeam la luminile colorate, la pomul de Crăciun, la cadourile, colindele, clopotele bisericii și, cel mai important, la nașterea Mântuitorului, Iisus Hristos. Și, nu știu de ce, dar mă gândeam și la acadelele în formă de pamblici colorate, la dropsuri și bomboane, la vișinele în ciocolată și micile bomboane pătrate ce-mi aminteau de Crăciunurile din copilărie.

Acum nu mă voi mai bucura de ele. Anul trecut am avut o operație în care mi s-a eliminat întregul stomac, din cauza unei boli, iar acum îmi erau interzise pentru totdeauna toate aceste mici plăceri ale vieții. Cu toate acestea, nu sunt descurajată, pentru că am descoperit ceva și mai dulce. Savurez prezența prietenilor și rudelor mele. De asemenea sunt recunoscătoare și pentru că acum sunt sănătoasă și pot să călătoresc fără să mă tem că voi ajunge la urgență pentru o transfuzie sau lipsă de oxigen. Mă bucur în fiecare zi de bunătatea lui Dumnezeu, pentru că trăiesc mila, miracolele și binecuvântările Sale. Acum acestea îmi satisfac predicția pentru dulce. Acum nu mai îmi lipsesc dulciurile.

Anul acesta le voi înlocui cu mângâierea unui câine prietenos, cu drăgălășenia nepoței mele atunci când mă privește, cu plăcerea de a-l ține de mână pe soțul meu și de a-l auzi spunându-mi cât de bucuros este că s-a căsătorit cu mine, cu vorbele pline de apreciere ale

ficei mele, cu vecinii prietenoși, cu bucuria veștilor bune după fiecare vizită la doctor, cu frumusețea de safir a cerului de noapte iarna și inocența unui cerb grațios, a curcanilor sălbatici și a vieții sălbatice care înflorește aici.

Obişnuiam să ador fudge-ul, prăjitura tradițională de Crăciun! Acum, însă, în loc să aştern masa Crăciunului voi aşterne bucuria Crăciunului. Mă gândesc la energia regăsită și la comorile ascunse sub anii de boală și știu că Dumnezeu îmi dă o șansă nouă în viață. N-aș vrea ca aceste daruri să se risipească. Îmi voi folosi energia să dau și altora din „bomboanele mele de Crăciun”.

Cu toții ne dorim lucruri bune în viață. Și le avem. Tot ce trebuie să facem este să privim în jurul nostru și să le apreciem. Răsfață-te de Crăciun! Iubește viața și pe Dumnezeul iubitor care te-a creat. „Gustați și vedeți ce bun este Domnul!”¹ Asta nu te îngrașă și nu îți strică dinții. Îți face mai bine la inimă decât o intervenție chirurgicală și îți ia din anii de pe față. Nu îți va ridica nivelul zahărului din sânge dar îți va ridica moralul și speranța din suflet.

Și, mai mult decât atât, să fi și tu un producător de „dulciuri”, să inspire faptele de considerație și bunătate, cele din care se formează amintirile plăcute. Fie ca „pacea pe pământ între oamenii plăcuți Lui” să îți îndulcească Crăciunul. Savurează-o și dă-o și altora.

1. Psalmul 34:8

LA COLINDAT

DE ANNA PERLINI

Când copiii mei erau mici am citit despre o tradiție veche care exista în diferite părți din Europa încă din Evul Mediu. Grupuri de copii și de tineri mergeau din casă în casă cântând colinde și uneori adunând donații pentru scopuri caritabile.

Așa că am început și noi să facem asta. La început ne-a luat mult curaj să sunăm pe la uși și ne-am obișnuit cu răspunsul arțăgos „Cine sunteți?” de la interfon. Noi răspundeam cu entuziasm: „Suntem colindători și am venit să vă cântăm și să vă urăm Crăciun Fericit!” Atunci aproape tot timpul ușile ni se deschideau iar oamenii se adunau să ne audă, băteau din palme și ne răspundeau la urări. Mulți își aminteau de vechea tradiție și ne mulțumeau că le aduceam spiritul Crăciunului în casă. Am ajuns astfel să petrecem timp și cu cei singuri, cu bătrâni și cu bolnavi.

De vreo două ori am rămas blocați în lift și am cântat până au venit să ne scoată afară. O dată am văzut doi vecini care nu mai vorbiseră de ani de zile dar care s-au iertat și și-au urat Crăciun Fericit!

De-a lungul anilor ni s-au alăturat și alți copii și tineri și chiar unii dintre nepoții mei. Nimeni nu era muzicant profesionist. Nu era nevoie decât să fii plin de bucuria Crăciunului.

Odată, în Ajun, ni s-au rupt câteva corzi de la chitară și nu ne mergea prea bine. Dar atunci ni s-a întâmplat și ceva foarte emoționant. Am întâlnit un bărbat cu

picioarul în ghips care nu a putut participa la petrecerea de ajun de Crăciun așa cum obișnuia și asta l-a întristat foarte mult. I-am cântat a cappella, iar el ne-a arătat poze cu rudele lui ce locuiau foarte departe. Când am plecat ne-a spus că a fost cel mai bun ajun de Crăciun pe care l-a avut de mult timp.

ANNA PERLINI ESTE COFONDATOAREA A ORGANIZAȚIEI UMANITARE PER UN MONDO MIGLIORE, ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995.

CEL MAI DE PREȚ DAR

Dacă nu ai primit încă darul lui Dumnezeu, de la inima Lui pentru inima ta, pe Iisus, o poți face chiar acum rugându-te următoarea rugăciune:

Dragă Iisus, Îți mulțumesc că ai venit pe pământ ca să pot cunoaște iubirea Tatălui meu ceresc. Îți mulțumesc că ai murit pentru mine ca să fiu împăcat cu El și ca să am viața veșnică în Rai. Te primesc, Iisus, acum ca Mântuitor. Te rog să mă ajuți să Te cunosc și să Te iubesc într-un mod mai profund și mai personal. Amin.

DE MARIE ALVERO

NOPTI LINIȘTITE

Obositor. Acesta obișnuia să fie cuvântul meu pentru luna decembrie. Știu că nu transmite adevăratul miracol al sezonului. Însă zilele sunt dificile și lungi și deja au trecut vreo 300 din anul acesta. Aș vrea ca anul să nu treacă așa de repede și să nu mă lase atât de epuizată – și cu multe alte lucruri încă neterminate.

Fiecare an începe cu o ocazie și cu o promisiune. Eu încep mereu cu țeluri grozave: voi slăbi 7 kg, voi avea ... atâția bani, voi petrece mai mult timp în natură cu familia, voi obține acea promovare, etc. Dar pe măsură ce anul o ia la vale încep să simt că alerg legată la ochi într-o cursă pe trei picioare. Stresul. Viața. Munca. Familia. Sunt multe.

Apoi vine luna decembrie și îmi trag picioarele oboșite în bucătărie să coc și să gătesc toate bunătățile care aduc gustul Crăciunului. Îmi duc portofelul subțire să cumpăr Crăciunul. Agăț decorațiunile prin casă de parcă a dat o tornadă de Crăciun. Familia mea se înscrie la diferite proiecte voluntare pentru comunitate ca să dăruiască Crăciunul. Vedem filme de Crăciun și ascultăm muzică de Crăciun ca să simțim Crăciunul.

Atunci de ce mă simt de parcă ratez Crăciunul?

Cu doi ani în urmă am auzit acest cântec la radioul din mașină și mi-au dat lacrimile:

*Am nevoie de o noapte liniștită, de o noapte sfântă,
Să aud o voce îngerească prin haos și prin păclă,
Am nevoie de claritate și de puțină alinare
Să termin această zi nebună cu o noapte liniștită.¹*

Exact de acea noapte liniștită avea nevoie sufletul meu. Ceea ce am învățat din acel moment de contemplare înlăcrimată este că nu pot crea un Crăciun cu sufletul gol. Nu pot lua un suflet obosit și gol și să torn din el abundență. Nu mă pot aștepta ca „magia sezonului” să fie de-ajuns ca să mă energizeze.

Acum îmi plănuiesc să am astfel de „nopti liniștite” și de-a lungul anului. Încep să învăț să recunosc când sunt epuizată și de ce am nevoie ca să mă reîncarc. Din fericire, sunt lucruri destul de simple:

1) Timp petrecut în liniște. Timp petrecut citind Cuvântul lui Dumnezeu, rugându-mă și slăvindu-L prin cântec.

2) Suficientă odihnă. Nu pot fi mereu oboșită.

3) Exerciții fizice de bază și îngrijire corporală. Sănătatea permite funcționarea corpului.

4) Relația interumană. Am nevoie să mă simt în legătură cu soțul și cu copiii mei. Am nevoie și de o legătură profundă cu familia mea.

5) Am nevoie de un oarecare plan în mintea mea. Nu pot să mă simt complet pierdută.

Dacă mă preocup în mod regulat de aceste lucruri mă ajută să nu ajung în preajma Crăciunului total epuizată spiritual și emoțional. De fapt, mă ajută pe tot parcursul anului.

MARIA ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA ARE O VIAȚĂ FERICITĂ ȘI OCUPATĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Amy Grant, *The Christmas Collection*, 2008

DOVADA SUPREMĂ

DE CHRIS MIZRANY

Cât de repede a venit din nou Crăciunul! Zilele, săptămânile și lunile parcă au zburat și am sfârșit prin a fi atât surprins cât și resemnat că am ajuns la un alt sezon de Crăciun. Nu că nu mi-ar plăcea Crăciunul! Iubesc colindele în familie, bucuria urărilor și faptul că le pot împărtăși în mod imparțial atât familiei cât și străinilor.

Și totuși exact acel sentiment familial îmi poate fura bucuria, dacă nu sunt atent. Am sfârșit prin a lua planurile de anul trecut, am făcut câteva ajustări și le-am pus pe calendarul acestui an. *Dacă mă asigur să fac asta și asta, să îmi amintesc de asta și asta, să organizez asta și asta, atunci lucrurile vor merge bine.*

Dar stai. Când a ajuns „bine” să fie obiectivul meu? Când este un țel suficient doar „să treci”? Mă pregătesc sufletește pentru orele lungi, pentru zilele aglomerate și pentru „bucuria” obligatorie, sau mă alătur din suflet la sentimentul de iubire plină de bucurie? Sunt rușinat să mărturisesc că da. Așa că anul acesta vreau să reaprind Crăciunul.

Ce a fost primul Crăciun? Dacă ar fi să spun într-un singur cuvânt, cred că aș spune „dovada”. De ce?

Nașterea lui Iisus Hristos în această lume a muritorilor a fost dovada supremă că suntem iubiți. A fost dovada că te poți încrede întotdeauna în promisiunile

lui Dumnezeu și că capacitatea Lui de a schimba istoria nu are asemănare. Prin Fiul Său, sub forma unui bebeluș neajutorat, în acel prim Crăciun, Dumnezeu a arătat că este stabil, demn de încredere și se îngrijește mereu de noi. A dovedit și că este dispus să facă orice ca să ne aducă în familia Sa. Nașterea lui Iisus a fost primul pas spre renașterea noastră, iar prin aceasta Dumnezeu a spus: „Pentru Mine, tu ești valoros!”

Atunci, cum să sărbătorim noi acest eveniment uimitor? Cu mâncare, cântece, jocuri, cadouri, prieteni, familie, râsete, amintiri și atenție la detalii? Da, absolut, fiindcă „orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus”.¹

Dar și mai mult, să ne bucurăm de sentimentul Crăciunului ca și cum ar fi primul nostru Crăciun. Să urmărim steaua strălucitoare în inimile noastre, nu către un staul fizic ci către cel care este cu noi în orice loc. Să îngenunchem în fața minunatului Mântuitor, aducând ceea ce El dorește cel mai mult – timpul, reverența, atenția și dragostea noastră.

Să-L facem mândru sărbătorind nu doar ziua Lui din prezent, dar și viețile noastre cu El pentru totdeauna. Acest lucru este mai mult decât „bun”. Este fabulos.

CHRIS MIZRANY ESTE WEB DESIGNER, FOTOGRAF ȘI MISIONAR CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

1. Iacov 1:17

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

CÂND AM VENIT PE PĂMÂNT

Când am venit pe pământ în ziua de Crăciun nu era cu intenția de a participa la o petrecere sau de a primi cadouri de la prieteni. Nu a fost ca parte dintr-o excursie școlară, sau ca să obțin o ofertă bună pe staul. Ce Mi-aș fi putut dori când aveam toată lumea la dispoziția Mea? Ei bine, ceea ce Mi-am dorit era să te am pe *tine* – și singura modalitate prin care te puteam avea era să vin pe pământ. Nu a fost ușor, dar știind că o fac pentru tine a meritat.

Îmi place să te văd trăind, să te observ cum înveți, chiar și când faci greșeli. Îmi place să trăiesc alături de tine entuziasmul tău, să fiu alături de tine când ești la pământ și să particip la toate activitățile tale de zi cu zi. Îmi place să te văd cum te bucuri de natură și de frumusețea pe care am creat-o pentru ca această lume să fie un loc minunat pentru tine. Îmi place să fiu în gândurile tale.

Mă face foarte fericit când vine ziua Mea și lumea începe să-și reamintească de Mine – și Mă face și mai fericit când îți amintesc de Mine și pe tot parcursul anului.

